

2) w § 3 w ust. 1 w pkt 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) ceny urzędowe lub regulowane, a w ich braku ceny umowne, potwierdzone fakturami (rachunkami); w razie zakupu towaru po różnych cenach, cena zakupu może być odpowiednio uśredniona.”

3) w § 4:

a) w ust. 1 wyrazy „co najmniej jednak pracy na dwie zmiany” skreśla się.

b) ust. 2 skreśla się.

c) w ust. 4 w pkt 3 wyrazy „na dzień 31 grudnia 1983 r.” skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: A. Wróblewski

321

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA, LEŚNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 17 grudnia 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zwalczania chorób tytoniu.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 10, poz. 55) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 10 lutego 1982 r. w sprawie zwalczania chorób tytoniu (Dz. U. Nr 6, poz. 50) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Obowiązek zwalczania chorób, o których mowa w § 1, ciąży na osobach uprawiających tytoń. Osoby te ponoszą również koszty zwalczania tych chorób.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.

Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej: K. Olesiak

322

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 15 grudnia 1988 r.

w sprawie cel i pozwoleń na towary przywożone i na towary wywożone w niehandlowym obrocie towarowym z zagranicą oraz zasad klasyfikacji taryfowej tych towarów.

Na podstawie art. 11 ust. 2 i 3 oraz art. 15 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1984 r. Nr 57, poz. 290 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się cła:

1) na towary przywożone z zagranicy:

a) dla osób fizycznych oraz instytucji kościelnych i zakonnych — w wysokości określonej w taryfie celnej przywozowej, stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia, zwanej dalej „taryfą przywozową”;

b) dla osób i jednostek organizacyjnych innych niż określone pod lit. a) — w wysokości określonej w taryfie celnej stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1988 r. w sprawie cel na towary przywożone w handlowym obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr 35, poz. 271), zwanej dalej „taryfą importową”;

2) na towary wywożone za granicę — w wysokości określonej w taryfie celnej wywozowej, stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia, zwanej dalej „taryfą wywozową”.

§ 2. 1. Podstawą wymiaru cła jest ilość towaru (w przypadku masy — masa netto), ustalona na podstawie dokumentów towarzyszących przesyłce lub podana przez producenta na oryginalnym opakowaniu towaru albo bezpośrednio na towarze.

2. Jeżeli ilość towaru nie może być ustalona według zasad określonych w ust. 1 lub określona w powyższy sposób budzi zastrzeżenia, za podstawę wymiaru cła przyjmuje się:

1) przy wymiarze cła od masy — masę netto towaru ustaloną przez zważenie, a jeżeli zważenie towaru bez opakowania jest niemożliwe lub mogłoby spowodować uszkodzenie towaru — masę z bezpośrednim opakowaniem.

2) przy wymiarze cła od innych jednostek miary niż masa — ilość towaru ustaloną przez przeliczenie lub zmierzenie.

3. Podstawą wymiaru cła od wartości jest krajowa wartość towaru w dniu zgłoszenia do odprawy celnej. Wartość tę ustala urząd celny na podstawie dokumentów towarzyszących przesyłce, a w razie gdy dokumenty te nie podają wartości krajowej lub podana w nich wartość budzi zastrzeżenia — na podstawie innych dowodów.